

DRAGBLADET

MEDLEMSBLADET FÖR JÄMTLANDSFJÄLLENS
SLÄDHUNDKLUBB

Nr 1 2002

**Femund 500 från ett
lågbudget perspektiv**

EM GUUULD....

DRAGBLADET

DRAGBLADET är ett medlemsblad för Jämtlandsfjällens slädhundklubb. Medlemsbladet skall i första hand vara en informationskälla med rapportering om kommande och genomförda arrangemang. Ut kommer med fyra till fem nummer per år.

Redaktionen består av:

Mats-Erik Selander

Åkeräng 120 831 93 Frösön

☎ 063-403 27

Fax: 070-610 79 39

Marie Lindqvist

Fugelsta 132 834 98 Brunflo

☎ 063-13 12 11

Adressen till JFSHK's hemsida

<http://www.guldkusten.se/jfshk>

Nästa Presstopp datum

Jämtlandsfjällens SHK styrelse består av

Ordförande:

Gunilla Jonsson

Ljunggård 4116 830 30 Lit

☎ 0642-220 44

Vice Ordförande:

Patrik Nääs

Krok 2091 B 830 05 Järpen

☎ 0647-611119

Sekreterare:

Annika Edholm

Dvärsättsv. 96 835 41 Dvärsätt

☎ 0640-183 23

Kassör:

Annica Bergström

Lundsjön 2561 835 92 Krokomb

☎ 0640-600 00

Ledamot:

Danne Salomonsson

Östlundsvägen 4c, 835 33 Krokomb

☎ 0640-625 35

Medlemskap:

Fullbetalande **150:-**

Familj **200:-**

Licens **90:-**

Insättes på **Postgiro 634 23 68-5**

Uppge Namn, Adress, Telefon, Personnummer på talongen

Den här gången tänker jag inte försöka hitta någon ursäkt över varför tidningen är så sen. Det bara är så.

Jag är väldigt glad över alla bidrag som kommit in till detta nummer. Snälla fortsätt att vara lika aktiva. För oss i redaktionen känns det mycket roligare när vi märker att det är många som bryr sig om Dragbladet, och vill vara med och fylla sidorna. Och så får vi lite svårare att ”glömma bort” att göra nästa nummer.

Det är med blandade känslor jag sätter mig ner vid tangentbordet. Solen värmer, fåglarna kvittrar och vårkänslorna försöker göra allt för att överrösta känslan av sorg. Sorg över en saknad vinter som aldrig riktigt blev av.

Jag börjar faktiskt tro att det är det nya grenen av hundkörning ”Short-Track” (som vi kommer att testa i Storhögen 13/4) kommer att få stort genomslag nästa år. För om vintrarna skall se ut som den gångna, där vintern starta i mitten av februari och slutar i början av april. Ja, då gäller det att det går fort så att man hinner bli klar i tid.

Ja, ja den tråkiga vintern till trots så har klubbens medlemmar bevisat motsatsen till ovanstående påstående, och presterat otroligt bra i tävlingar över längre distanser. Det har blivit EM-guld i medeldistans, samtliga medaljer i SM långdistans, SM-brons i 8-spänn sprint, guld i Offerdal medeldistans, mkt fina placeringar i Femund 500 och 300. Det är bara att lyfta på hatten och gratulera till dessa fantastiska prestationer.

Jag vill till sist slå ett slag för vår hemsida <http://www.guldkusten.se/jfshk>. Ni som har dator med Internetuppkoppling, gå gärna in på sidan då och då. Prova på de olika delarna med annonser, diskussionsforum, Gästbok m.m. För det är samma sak här som med Dragbladet, om Johan ser att det är många som är intresserade, och använder hemsidan ökar hans intresse att jobba vidare med sidan. Vi försöker utforma sidan så att den blir ”levande” d.v.s. Att alla medlemmar ska direkt kunna påverka delar av innehållet. Hör av dig till Johan om du har förslag på förbättringar

Mats-Erik

STYRELSENS SIDA

Vintern har nu övergått i vår och det är väl nu den finaste tiden börjar för oss hundkörare.

Vi har haft två stora tävlingar i klubbens regi i vinter, Först hade vi EM i sprint och medeldistans tillsammans med IFÖD som blev ett lyckat arrangemang trots flytten från Östersund till Åsarna pga snöbrist!

Vi får tacka alla som ställde upp som funktionärer under dessa dagar och så får vi gratulera Karolina Olsson till sitt EM guld!

Sen har vi haft SM i långdistans i form av Offerdals löpet tillsammans med Oldens byalag där vi hade fina framgångar i klubben med Tommy Bernhardsson som guldmedaljör, Johnny Nääs silver och Anders Strid brons. Hela prisballen till klubbmedlemmar. GRATTIS!

Vi har hittills tjänat ca 8000kr på vår Bingolotts försäljning.

Är det någon som är intresserad av att prenumerera på fler Bingolotter så kan ni höra av er till någon i styrelsen.

Nu får vi hoppas på en fin avslutning av denna vinter med många fina fjällturer!

Styrelsen genom Patrik

Ja nu har Sverige haft sitt första EM i draghund.

Det blev massor av arbete och mycket strul veckorna innan tävling, kanske mest beroende på flytten från Östersund till Åsarna. Det är i den här situationen man önskar att organisationen varit betydligt större med fler personer inblandade att fördela arbetat bland.

Men, när det väl drog ihop sig till tävling fungerade allt helt perfekt.

Spår, tidtagning, start, mål, parkering, veterinär, ja allt flöt på i ett nästan felfritt tempo. Och när ”VI” dessutom kammade hem en guldmedalj genom Karolina Olsson, då fylldes vi alla med en känsla av feststämning, bättre kunde det inte bli.

Med lite distans till det hela kan vi konstatera att själva tävlingarna fungerade mycket bra men när det gäller kringaktivitet för att skapa en riktig EM-atmosfär kan mycket göras bättre. En del misstag kan vi skylla på flytten, men här har vi mycket att lära.

Jag vill passa på att tacka alla er som ställde upp som funktionärer och gjorde det möjligt att genomföra tävlingarna. Jag vill rikta ett speciellt tack till SPHK för att ni stod ut med oss under ert Nordic Open och Janne och Rickard m.fl. för hjälpen med spåren. Tack också till ”hundturismstudenterna” Susanne, Erika, Johanna, Fredrik, Micke och Niklas.

*EC-2002 Östersund
/Mats-Erik*

HEMMA HOS.....

PATRIK NÄÄS

En varm och solig aprildag i Vemdalen fortsatte hemma-hos-reportagen, denna gång landade jag hemma hos Patrik Nääs och hans föräldrar Uno och Anette. Det var dags att titta lite närmare på vår vice-ordförande helt enkelt.

På gården där Patriks föräldrar bor träffade vi femton hundar varav tretton av dem är Alaskan Husky och två Siberian Husky. Den äldsta hunden är tolv år (från Egil Ellis) och är numera gårdshund, en uppgift hon verkade förvalta mycket väl. Efter att ha träffat alla hundarna känns det alltid så naturligt att börja med att fråga:

Hur började det egentligen?

och pratade en stund. Som jag uppfattade det, så var det liksom "kört" efter den gången eftersom Patrik började hälsa på Östen och hans hundar en del. Sonen i huset hade fått griller i huvudet helt enkelt! Enligt Uno själv var han motsträvig i början eftersom han **absolut inte** ville ha hund (det kan man inte tro när man ser Uno idag) men det blev två hundar från Egil Ellis (som Östen blev erbjuden

När Patrik var tio år och de nyss hade flyttat till Vemdalen så var han och Uno på en tur med skotern på fjället och mötte då Östen Fladvad som kom körande med sex hundar. Det var första gången Patrik såg ett hundspann och de stannade

att köpa men han hade så många redan att han frågade Patrik). Dessa två, tillsammans med jämthunden som redan fanns bildade Patrik sitt första tre-spann. Efter det gick det ganska fort att utöka eftersom jämthunden fattade tycke för

draghundar och plötsligt fanns det tre nya draghunds korsningar på gården.

Hundintresset tog ännu större plats efter Patriks praktik i nian som han hade hos Jack Andersen i Funäsdalen och av honom fick han köpa en gammal ledarhund som blev en välbehövlig hjälp för att köra in de nya hundarna.

Trots att Uno själv berättade att han satte sig på kant i början utvecklades kenneln fort eftersom Patrik körde tre-spann första året, sex-spann andra året och efter det har de haft minst tio hundar. De har numera inga jämthundar kvar utan nu är det husky som gäller. Deras hundar har också utpräglat polarutseendet, något som Patrik menar är väldigt viktigt när man kör turister.

Hur ser en bra draghund ut?

Genom att familjen kör mycket turister och gör egna fjällturer menar Patrik att en bra draghund för honom är stor med höga ben, stark och polarlik med bra päls.

Har du tävlat någonting?

Jo, Offerdalslöpet 1995, medeldistans.

Har du ambition att tävla mer?

Patrik vill gärna tävla mer men tiden har aldrig funnits där. Dels har det varit skola och sedan körde han pistmaskin i tre år och nu bor Patrik i Kall eftersom hans jobb finns där men han åker hem på helgerna för att träna och köra. Till nästa vinter kommer hälften av hundarna med honom upp till Kall och då kan det bli mer tid till hundträning. Han vill gärna köra tävlingar för att det är kul och blir det någon satsning så blir det långdistans. Positivt att Offerdalslöpet har återuppstått, den tävlingen vill Patrik gärna

köra igen.

Ett speciellt minne?

Med den frågan verkar jag alltid lyckas att nästan överbelasta de jag intervjuar, jag får nämligen alltid intrycket av att det finns så många fina hundminnen att det blir så svårt att svara. Efter lite prat om annat tar dock Patrik upp en fin tur han och Bosse Säll gjorde en vinter. De hade Patriks jaktkoja som bas och sedan körde de dagsturer därifrån i Vemdalsfjällen och de körde även på nätterna. Med vårväder på dagarna kröp det ändå ned till nästan -20 grader på nätterna och hundarna trivdes och föret var underbart.

Patrik nämner också Funäsdalsfjällen som perfekt för hundturer, dels kommer man snabbt upp på kalfjället och dels är det fjäll som passar för hundkörning.

Hur ser du på uppdraget som vice-ordförande?

Det har varit och är otroligt roligt att vara med i styrelsen säger Patrik. Dessutom lär man känna mycket folk. Det viktigaste just nu är att rekrytera fler medlemmar till klubben menar han. Dels är det viktigt med ungdomsklasser på tävlingarna samt att försöka bredda tävlingarna överhuvudtaget.

Det var inte lätt att slita sig från Vemdalen efter hundkörning, gott fika, hundsnack och solsken för att åka tillbaka till gröna grasmattor i Östersund. Det sista vi såg var en mycket nöjd gårdshund som satt på trappan och såg till att vi kom iväg ordentligt.

Marie

EM GULD, EM GULD, EM GULD.....

Karolina Olsson har i många år varit framgångsrik inom slädhunssporten, och i år slog hon på stort och tog EM guld i begränsad klass i medeldistans. Tävlingen kördes på hemmaplan i Åsarna 15-17 februari, och från början till slut hade Karro greppet om konkurrenterna.

- Grattis till EM guld! Var det väntat?

- Jag hade en försiktig förhoppning om pallplats, men guld trodde jag inte på!

- **Många känner nog hundköraren Karro, men vad sysslar du med annars?**

- Jag jobbar sedan två år på komvux i Åre med en ettårig utbildning, kallad hundturism. Vi utbildar elever som vill jobba inom turismnäringen som hundspannsguide. Tidigare har jag jobbat en massa år inom barnomsorgen.

- Du har kört hund i många år och var en av grundarna till Jämtlandsfjällens SHK, så man får väl kalla dej för veteran inom slädhunssporten. Hur och när började du med hundar?

- Det började med en skygg liten gröndalsvalp vid namn Ronja 1985. Jag hade önskat mej en hund ända sedan barnåren, och nu skaffade jag henne för att kunna kombinera min "hundlängtan", med mitt stora intresse för friluftsliv. Minns att jag var så glad och uppfyllt i bilen hem med den lilla valpen på sätet bredvid mej, att jag knappt klarade av att köra! Sedan blev det förstås en hund till,

och sen en till..... och efter några års pulkakörning hade det växt till ett hyfsat hundspann runt -93.

- Du har legat i toppen både i lång- och medeldistans och kört i landslaget i flera år. Vad är ditt recept till framgång?

- Det viktigaste har nog varit min stora fascination och kärlek till hundarna, och att jag vågat sätta högt ställda mål, samt varit beredd att jobba stenhårt för dem.

Min pappa som tävlade med motorcykel på sin tid, lärde mej som barn att man ska köra och ha roligt, så enkelt kan svaret på framgång också vara!

- Vad fodrar du med?

- Har nyligen börjat med Troll torrfoder. Jag fick byta mitt i tävlingssäsongen, så jag är mycket nöjd med att det ändå har fungerat så bra. Som tillägg använder jag Priima våtfoder, som verkligen är helt prima! Läger också till en del vitaminer och mineraler, som Vitaminspecialisten kombinerar ihop till mej.

- Vilken typ av hund föredrar du och vad finns i din hundgård just nu?

- Här finns några rena Alaskans med en fin blandning av sprint och långdistansblod, och så Tricky, en kvarts pointer, som är far och morfar till resten av gänget!

Jag föredrar en mjuk hundtyp, men med stentufft arbetshumör. Trivs bäst med små lätta hundar, som är enkla och följsamma att hantera.

- Berätta om EM. Du tog ledningen redan första dagen, men du har sällan

dom snabbaste mellantiderna. Är det viktigt att ha is i magen när konkurrenterna kommer och kör förbi?

- Kalla tävlingsnerver är alltid bra, men det viktigaste för mej är att disponera hundarna så att de håller farten loppet ut. Det är ju inte vid mellantiden tävlingen avgörs!

På tävlingar där hundarna är i fin form känns körningen alltid lätt som en dans, flytet, farten och samstämmigheten bara finns där utan minsta ansträngning. På ett lopp som EM är naturligtvis konkurrensen stenhård och av det spann som har vinstchans, är det den med minst problem och bäst formtopp just de här dagarna som vinner. Det är mycket som ska stämma, och att få vara bäst när det gäller, är en nåd att stilla bedja om.

- Till sist undrar jag vad du har för planer och mål för framtiden?

- Storslagna! Skämt åsido.....Jag satsar på att delta i VM nästa år, samt att vara med och bygga upp en av Europas bästa utbildningar för guider inom upplevelse- och äventyrsturism. Efter denna medeldistanssatsning kommer jag nog att längta tillbaka till långdistansen och Femundlöpet...

TACK OCH LYCKA TILL!

Fakta ruta:

namn: Karolina Olsson

ålder: 46

bor i: Mo, Järpen

familj: en vuxen dotter, Tove

antal hundar: 20 st, varav 12 tävlingshundar

FEMUND 500 FRÅN ETT LÅGBUDGET PERSPEKTIV

När jag lärde känna Johnny Nääs, var han i full gång med förberedelser inför sin första start i långa Femundløpet. Målsättningen då var att ta sig runt de cirka 50 milen. Nu, två år senare, när han stod på startrutan var hans förhoppning att komma bland de tio bästa på Femund 500.

Femundtunet, 16.45: Johnny ska strax lämna Femundtunet för de återstående 16 milen till målen i Røros. Han behöver prata med en veterinär för att rådgöra om han ska ta med eller lämna Hajko och Skurk som båda haltade. Det är bråttom. Hans närmaste konkurrenter håller på att sticka de med. Det är värdefulla minuter som rinner iväg. Jag springer till sekretariatet, som ropar på veterinären på komradio, han beger sig till Johnnys spann och tittar på hundarna. Beslutet blir att de får åka bil till Røros men innan dess måste de märkas med färg. Den har inte veterinären utan funktionärer, dock ingen av dem som var i närheten. Ännu en gång skyndar jag till sekretariatet, ännu en gång sänds en efterlysning på komradion. Ingen har märkpenna. Fler värdefulla minuter rinner iväg tills en gul väst plötsligt materialiserar sig med en märkpenna. Anders Berg och jag, i egenskap av handlers, får ta emot hundarna och Johnny kan äntligen lämna checkpunkten med 8 hundar och Spot som enda hane. Han kör ut som elfte man, 16 minuter efter tionde mannen ut, Kjell Brennodden. Skulle Johnny komma ikapp? Skulle han klara en topp-tio placering? Nu började det bli riktigt spännande!

Det var i våras Johnny och jag tog beslutet att satsa på att köra långa Femundløpet på 500 kilometer. Vi har inga hårt selekterade toppen hundar med värsting stamtavlor, utan stommen i spannet består av egen avel men vi ville gärna se hur långt det skulle räcka i en tävling med tufft motstånd.

Mellan heltidssysselsättningar och mycket strul med fyrhjulingen hade höstträningen löpt ganska väl, även om antal träningsmil på våra 19 tävlingshundar var långt färre än på till exempel Robert Sørliens spann.

Inte heller åtnjuter vi någon uppbackning från några sponsorer. Den budget vi har, det är slantarna som är kvar när räkningarna är betalda. Allt detta innebär kort och gott att all fritid och alla kronorna som blir över ägnats hundarna, vilket många av er läsare säkert känner igen.

Dramatik i starten

Nu, efter all slit på släden bakom hundarna men också med alla de övriga förberedelser som en långdistans tävling innebär (som att sy flera hundra hundsockar), var vi klara att lämna Lit, utanför Östersund, och åka ner till Røros. Vi hade gjort allt som var i vår makt att göra utifrån de förutsättningar vi haft, däribland snöbrist; återstod bara för Johnny att köra klokt och för hundarna att visa

vad de hade att ge.

Röros, lördag 9 februari, 11.00: Roger Dahl startar som nummer 1.

11.03: det bär iväg för storfavoriten Robert Sørлие.

11.10: Ralph Johannesen, fjolårets tvåa, sticker. Han bryter av körbågen på släden och tappar spannet i den allra första kurvan.

11.11: nu är det Johnnys tur.

11.13: Per Berglund startar, fast besluten att lyckas bättre i årets tävling än förra årets då han tvingades bryta.

in på andra checkpunkten. Han har körts om av många, Per och Tommy bland andra. Anders och jag höll på att värma upp lite mat och dryck på fotogenköket vid bilen när Johnnys lätt igenkännlig orange och blå jacka seglade förbi bilparkeringen på väg in till uppställningsområdet. Vi älgar iväg för att växla några ord med honom.

17.51: Per sticker och jagar favoriterna.

18.29: Tommy lämnar Tufsingdalen

18.37: Johnny checkar ut som tjugo-

Elaiha och Hajko myser under täcket

11.14: aktningsvärde Karsten Grønås, som ett år tidigare blev trea i den extrema kölden med sina siberian huskies, ger sig iväg.

11.26: den tredje och siste svenska deltagare, Tommy Bernhardsson, lämnar Euro idrettsparken.

Tjugoförste

Tufsingdalen, 17.02: Johnny kommer

förste man.

Anders och jag packar snabbt ihop campinggrejerna och drar ner till Femundtunet. Vi letar oss till en bra plats med tillgång till ström till motorvärmare. Vi sätter igång att värma upp färdiglagad korv stroganoff på fotogenköket. Minuterna går men maten tinar alltför långsamt. Något fel måste det vara med kö-

ket. I stället tar vi i besittning campingens minimala kök och äter vår enkla middag med ryggen mot tvättmaskinen. Denna utrymme kommer att bli någon slags hem i ett och ett halvt dygn.

Första vilan

Sent på kvällen anländer de första spannen: först Reitan strax efter klockan 23, sedan Sørлие, Roger Dahl, Bjørnar Andersen (Sørlies andra spann) och Bente Jahnsen. Här tar alla den första obligatoriska vilan på åtta timmar.

00.17: Per checkar in med en hund i släden.

00.20: en nöjd Tommy kommer in.

00.31: efter 16 körda mil ligger Johnny på en sextonde plats. Han är nöjd med hundarna även om Johnne fick åka i släden ett tag när spåren var för lösa.

Förarna pysslar om sina hundar, ger dem halm, sätter täcken, kollar tassar, kokar hundmat, byter belag och vi tittar på avstånd. Ingen får gå nära spannen, knappt ens för att fotografera eller filma och enda chansen att växla några ord med Tommy, Per eller Johnny är när de hämtar vatten eller utrustning vid depån.

När de är klara med sina bestyr, försvinner Per och Tommy i en av hytterna för att få lite mat och sömn i sig. Johnny kör lågpris varianten och ligger i en sovsal avsedd för trötta förare. Vid 02.30 kryper han i sovsäcken och begär väckning till 06.48. Snöflingor faller då och då. Anders stjälar lite sömn på en av värds- huset soffor ihop med flera andra hand- lers. Värmen från kupévärmen får mig att somna också men vi är alla tre på föt- ter igen 06.48.

Medan Johnny tar hand om sitt spann förbereder jag frukost och matsäck till

honom i "vårt" lilla kök.

Från Femundtunet går spåret snart in i Sverige, förbi Flötningen och upp till Kjærringsjön där en enkel kontrollstation var inrättad. Sträckan var 25 mil, utan depå stopp eller möjlighet att lämna av hundar.

Var är Per ?

Söndag 10 februari: Klar blå himmel och minus nio grader. Först ut är de fem spannen som var först in.

08.22: Tommy är den första av svens- karna att lämna Femundtunet. I spannet har han nu tio hundar.

08.39: Per sticker med elva hundar, fast besluten att komma fram till kontrollsta- tionen.

08.48: Johnny checkar ut. Han har läm- nat två stora hanar, Johnne, som alltför kär i spannets många löptikar och Rajtas, som äter dåligt.

Nu kan Anders och jag ta det lugnt. Jag lägger ut liggunderlaget bakom bilen och sover några timmar under den varma so- len. Jag hörde inte ens när alla de 45 spannen som körde Femund 300 lämnade Femundtunet på väg tillbaka till Røros. Anders sträcker ut ryggen på Johnny ligg- plats i sovsalen.

Via sekretariatet får vi rapporter att ett tiotal förare har passerat Valdalen gård. Bland dem finns Johnny. Oj då, tänker jag, går det inte lite väl för fort för Johnny som passerat Tommy efter vägen? Enligt tidslistan är han bara en minut efter Ralph Johannesen. Beskedet är både glädjande och en aning oroande. Men vad har hänt med Per?

Kærringsjön, 18.19: Johnny är framme som nummer sju, två timmar efter num- mer ett, Sørлие och en timme efter num-

mer två, Roger Dahl.

18.57: elfte man efter halva loppet är Tommy.

Men var är Per?

Vid 21-tiden får vi veta att de ledande spannen har lämnat Kärringsjön. De har vilat där ungefär fyra timmar. Vi räknar ut att Johnny lär stanna där lika länge och lär inte vara tillbaka till Femundtunet förrän efter natten. Därmed smyger vi in i sovsalen.

Nära parkering

Femundtunet, måndag 11 februari.

Klockan åtta vaknar jag. Fem spann är tillbaka: Robert Sørлие, Tore Bergby, Bjørnar Andersen, Roger Dahl och Bente Jahnsen. Tydligt började Ketil Reitan att halka efter och kom in 10.13. Vi beräknade Johnnys ankomst till cirka 12. Så hur var det nu med Per? Jo, han hade vänt en bit in i Sverige och brutit i Femundtunet på kvällen. Han hade ett gäng hundar som hade ätit dåligt och ville inte pressa dem för hårt.

11.37: Johnny kommer in och utbrister: ”16 mil kvar, fy fan! Nu har jag fått nog!” Ändå gick hundarna bra. Från Kärringsjön till Femundtunet körde han på fjärde bästa tid, dock en timme långsammare än Robert Sørлие. Men två hundar till riskerar att plockas ut ur spannet eftersom de haltar. Först väntar den andra obligatoriska vila, den på fyra timmar. Sedan blir det non-stop fram till Røros.

Medan Johnny sköter om hundarna, värmer jag mat åt honom som han äter vid depån.

12.43: Tommy anländer. ”Fy fan, man är helt färdig!”, erkänner han och berättar: ”Hundarna parkerade cirka en och en halv mil härifrån. Det var tur att en annat spann kom förbi så mina hun-

dar kunde haka på annars hade jag nog varit kvar där.”

16.56: Johnny kommer äntligen iväg med åtta hundar.

Anders och jag plockar alla grejerna från depån och de få egna prylar vi hade med oss och hoppar in i pickupen för att invänta Johnny.

17.38: Tommy också iväg med bara sju hundar.

Strax efter Femundtunet ser det ut som bilen är på väg att koka. Nej! Vi stannar, kollar motorn, funderar, tittar i instruktionsboken och startar igen. Falsk alarm! Allt verkar normalt och vi kör vidare. Ute snöar det ymnigt och vägbanan blir snabbt vitmålad.

Lång väntan

Tufsingdalen, 19.30: Bjørnar Andersen, Robert Sørлие, Tore Bergby och Roger Dahl lämnade alla checkpunkten runt klockan arton. Som näste man väntas Ketil Reitan. Snön vråker ner.

19.35: Bente Jahnsen passerar.

20.14: Ketil Reitan passerar.

21.29: Knut Søyland passerar.

Emellanåt räknar jag lite statistik, förrarnas körtider och vilotider. Enligt siffrorna kan Johnny ta åttonde platsen, men sjunde platsen bli svår att ta från Knut Søyland. Han stack från Femundtunet en och en halv timme före Johnny och nyss skrek hans hundar och ville vidare...

22.19: Varken Ralph Johannesen eller Karsten Grønås, som båda lämnade Femundtunet en timme före Johnny, har kommit in. De har varit ute i mer än sex timmar. Nu börjar det bli spännande! Kan Johnny ha tagit in på dem?

23.09: Kjell Brennodden och Ralph Johannesen är inne på checkpunkten. Den förste lämnar en hund, den andra har

knäckt en med på släden och måste byta släde för andra gången under detta lopp. Nu har Johnny varit ute i drygt sex timmar. Väntan blir snart olidlig.

23.27: Ralph har precis stuckit och strax innan honom Kjell, båda med åtta hundar. Fortfarande ingen Johnny...

23.29: Vi ser två lampor nära mig. Först in är Johnny, äntligen! Bakom följer Karsten Grønås. Johnny vattnar en sista gång och måste lämna Sandy som gett upp. Det är åtta mil kvar och han ligger nu som nummer tio. Det ser ut som han klarar sin målsättning. Kul!

Vid midnatt sitter Anders och jag i bilen igen. Vi är trötta och ser framemot att komma till stugan i Røros och vila en stund tills Johnny kommer in i mål.

I Røros sitter vinnaren i en soffa på Idrettsheimen. Robert Sørлие och andre mannen Bjørnar Andersen underhåller sina handlers och supporters. Tredje i mål blir Tore Bergby. Medan de följande spannen kommer in en efter en, tar jag hand om hundarna vi har med oss, diskar rent matskålar och kylboxar. Jag är klar vid tretiden och lägger mig med väckarklockan satt på halv sex.

Missar målgången

Røros, måndag 12 februari, ca 6.40: Johnny stormar in i stugan och väcker oss två handlers. För andra gången i mitt draghundsliv missar jag en viktig målgång. Vad förargligt! Men Johnny är nöjd ändå, glad att tävlingen är över. Ledarhundarna Spot och Cara samt Ayla, Elahia, Wilma, Dixi och Olga är rejält trötta. Aldrig har de längtat så efter att få hoppa in i boxarna! De har gjort det bra. På Femunden efter Tufsingdalen, kom Johnny ikapp och förbi Ralph Johannesen men Kjell Brennod-

den höll undan. Därmed kom Johnny på en nionde plats. Det var en välkommen belöning för all slit de senaste fem månaderna. Johnnys sista ord avslöjar en hel del om hans filosofi:” Det känns roligare att placera sig nia med eget hundmaterial än att vinna med dyrköpta hundar som har selekterats jättehårt.”

Hur slutade det för Tommy? Jo, han kom till Tufsingdalen 00.46 på söndag natten. Föraren och hundarna behövde en lång vila. Sju timmar senare fortsatte de och kämpade sig upp till Røros. Det var nog på ren tjurighet som Tommy tog sig in i mål...

Nämnevärld är också Anders Stridhs insats på Femund 300. Som ende svensk deltagare i korta Femundløpet hedrade han de blågula färgerna med en elfte plats.

Text och bild:

Nadia Chausson-Kristoffersson

RESULTATLISTA

1 Robert Sørлие	60 tim 12 min
2 Bjørnar Andersen	60 tim 17 min
3 Tore Bergby	61 tim 11 min
4 Roger Dahl	61 tim 39 min
5 Ketil Reitan	64 tim 00 min
6 Knut Søyland	65 tim 19 min
7 Bente Jahnsen	65 tim 22 min
8 Kjell Brennodden	66 tim 30 min
9 Johnny Nääs	66 tim 49 min
10 Ralph Johannesen	67 tim 44 min
17 T Bernhardsson	74 tim 47 min
Per Berglund	bröt

FAMILJEN JONSSON PÅ TRÄNINGSHELG

Den 15-16 december (-01) var det åter igen dags för den årliga träningshelgen i Lillholmsjö. Efter en höst helt utan träning, såg jag framemot att få komma åka iväg och köra lite hund. Med släde och barnvagn på taket, hundar och folk i bilen, bar det till slut iväg. Tidigare har jag tyckt att det varit nog med stök att bara lasta hundar och släde, och nu skulle också barnvagn och blöjor mm med, så det blev ett rejält lass!

Framme i Lillholmsjö möttes vi av en proppfull parkering. Ryktet om vår trevliga träningshelg har även spridit sej till andra klubbar, och i år hade det kommit folk från bl.a. SPHK, Vindelfjällens HKK och Vilhelmina DHK. Både sprint och distans folk i en härlig röra! Alla är hjärtligt välkomna.

Vädret var bra med några minusgrader och spåren var fina trots att det töat och regnat tidigare i veckan, men Nils-Erik hade lyckats riva upp spåren, så dom var helt OK. Hundarna tyckte att det var på tiden att dom fick springa lite efter att ha haft en lite väl

lång semester i år.

Efter att alla kört färdigt och skött om sina hundar hade vi ännu en tradition framför oss....JULBORDET! Tänk vad gott det är med Elsas egna specialiteér och den mer traditionella julmaten, efter en dag ute på spåren. Jag längtar redan till nästa år! Det är kul att träffas och prata lite hund, höra det senaste skvallret, kolla in andras hundar och jämföra lite.

Mätt och belåten packade vi in allt i bilen igen och rullade hem över. Nu har säsongen startat!

Tack till Annika och Anders som planerat och arrangerat.

Vid pennan: Gunilla Jonsson

Porto

~~Jämlandsfjällens Slädhundklubb
Mats-Erik Selander
Åkeräng 120
832 93 Frosön~~
